

anden Omstændighed til, idet det er blevet oplyst, at den indenlandske Tobaksavl er stegen i temmelig betydelig Grad paa Grund af den høiere Tobaksstold. Den indenlandske Tobaksavl har taget saadant Opsving siden 1864, da Tolden blev forhøjet fra 1³/₅ til 7 Skilling, at det vel maa gjøre betænkkelig ved yderligere Forhøjelser. Derfor vedtog ogsaa Folkethinget i Samlingen 1872—73 at blive staaende ved den hidtilværende Tobaksstold, og jeg kan sige, at Aarsagen dertil var ikke blot Utilbøielighed til i det Hele at forhøje Tobaksstolden, men navnlig var den, at Folkethinget ikke ønskede at komme ind paa nogenformelt Foranstaltning mod den indenlandske Tobaksavl. Det var erkjendt, at vi ikke kunde komme videre, at vi ikke kunde forhøje Tobaksstolden væsentligt, uden at vi enten vilde lægge Skat paa den indenlandske Tobaksavl eller udstede Forbud derimod. Ingen af Delene var man tilbøielig til, og uden Forpandenhed — det tør jeg sige — gaar saa godt som Ingen her i Thinget dertil. Der har været dekte Meninger om, hvorledes man skulde gaa frem i saa Henseende; men naar det ikke er nødvendigt at forhøje Tobaksstolden for at skaffe Dækning — og det kan ingenlunde erkjendes — saa kan jeg sige, at Ingen — eller omtrent Ingen — her i Thinget gjør det. Det Forslag om Tobaksstolden, der nu foreligger, er Regjeringens og Landstingets tidligere Forslag. I 1871 foreslog Regjeringen, som jeg bemærkede, en Told af 10 Skilling pr. P. Tobak. En Del af Folkethinget, som i Principet sluttede sig til dette Forslag, for som sagt, at skaffe Dækning for forskellige andre Nedsættelser, havde foreslaaet, at Tolden paa Tobaksblade skulde være 12 Skilling, og paa Tobaksstikke 4 eller 6 Skilling — jeg erindrer det ikke nøjagtig. Regjeringen tog da i 1872 de 12 Skilling for Blade og Stikke, men udelod de 6 Sk. og bearaabte sig paa, at det var Folkethinget selv, som havde givet Anvisning derpaa. Det er dette Forslag, som blev ved at gaa igjen fra Regjeringens og Landstingets Side, og jeg fortæller Forslagets Oprindelse, for at Enhver kan se, hvor urigtigt det er at nære nogen Forventning om, at Folkethinget skulde under nogenformelt Omstændighed vedtage dette Forslag. Det var det første Aar, da Forholdene vare saa høist forskellige fra nu, at man var villig til at gaa ind paa en Forhøjelse af Tolden paa Tobaksblade, naar der kunde blive en Nedsættelse af Tolden paa Tobaksstikke, men kun under den Forudsætning. Regjeringen har taget Tolden paa Tobaksbladene og ubstrakt den forhøiede Told til Tobaksstikke. Efter det Forslag, som nu foreligger, vil Tobaksstikke komme til at betale en Told af 25 Ore, medens Prisen paa denne er en halv Snes Ore; det er altsaa en Told af mellem 2 og 300 pCt. af Tobakkens Værdi. Tobaksstikke ere af temmelig stor Betydning; thi de bruges til Indblanding i mange simple

baksorter, altsaa netop dem, som den simple Klasse bruger, og det er altsaa paa denne Artikkel, at Regjeringen vil lægge en saa aldeles uforholdsmæssig høj Told. I sidste ordinære Samling forenede Folkethinget sig om det Forslag, at Tolden paa Tobaksblade skulde være 15 Ore og paa Tobaksstikke 10 Ore, og ved dette Forslag afsaiger man ikke i nogen væsentlig Grad fra det Nøgjelbende, og tillige undgaar man hvilkesomhelst Foranstaltninger mod Tobaksavlingen; thi det er dog almindeligt anerkjendt, at nu er der ikke nogen serlig Aarsag til at skride ind mod Tobaksavlen, naar man ikke kommer til nogen Forhøjelse af Tolden. Endelig er der et tredje Punkt med Hensyn til Tobaksstolden, hvor Regjeringen heller ikke har fulgt Folkethinget, og det er med Hensyn til Værditold paa Cigarer. Den nuværende Finansministers Forgjænger var tilbøielig til at gaa ind derpaa, naar han kunde faae blot nogen Forhøjelse paa Tobaksblade. Jeg kan ikke tro Andet, end at det er en Pligt mod Tobaksforbrugerne at indføre denne Værditold. Den nuværende Told er med Krigsskatten iberegnet 40 p. pr. P. Cigarer, hvilket er et Forbud mod alle simple Cigarforter, og det fremgaar ogsaa deraf, at der indføres saa godt som ingen heraf. Medens Cigartolden indbringer 30—40,000 Kr., indbringer Tobaksstolden omtrent 1 Million med et rundt Tal. Ved den foreslaaede Tobaksstold vil Indførselen af simple Cigarer blive gjort mulig, medens paa den anden Side de store Fabriker vilde beholde en passende Beskyttelse gennem Værditolden. Heller ikke herpaa har den ærede Minister fundet sig foranlediget til at gaa ind.

Men nu kommer det Mærkeligste ved den høitærede Ministers Forslag. Noget, som det deler med Regjeringens og Landstingets tidligere Forslag, og det er, at den høitærede Minister er gaaet Tobaksfabrikanterne for nær ved Tolden paa Tobak. Det er for lidt at give 20 pCt. i Svind; thi Svindet ved Fabrikationen overstiger 20 pCt.; 25 pCt. er det mindste Lillæg, der maa gives for fabrikeret Tobak. Det har den ærede Minister heller ikke været opmærksom paa, og det er atter et Punkt, hvor den ærede Minister tværtimod den Grundsætning, han har udtalt, er kommet til at gaa Fabrikanterne for nær.

Den ærede Minister vil i Alt, hvad jeg her har nævnt, finde Beskyttelse for, at de Forhøjelser, han har foreslaaet, enten ere af den Natur, at det vil være lidet tilraadeligt at indføre dem, eller at de ere af den Natur, at de stride mod de af Folkethinget vedfjendte Grundsætninger. Han vil ogsaa se, at flere af hans Forslag ikke lade sig gennemføre, uden at komme i Kollision med andre Bestemmelser i Tarifen. Den høitærede Minister vil endelig se, at han ved sit Forslag er kommen til paa nogle Punkter at gaa videre i Beskyttelse, end Tilfældet nu er, og videre, end han